

2. Dolní Kalná a Horní Kalná, dvě dlouhé vsi sv. od *N. Paky*, které se táhnou přes 6 km podle potoka Kalné až k jeho

ústí do potoka Čisté. Původně to byla ves jediná. Její rozdělení na Dolní a Horní Kalnou se stalo až v 19. stol. Toho částečné svědectví máme i v lidové řeči, neboť se obě vsi nazývají mezi lidem v denní řeči stejně: v Kalnejch, do Kalnejch, vzpomínám na Kalnou (!), kalenskejš, Kalenčák.

Doklady: 1369—1405 decan. Gyczynensis: Kalna, RDP. 92; 1436 Kalnú, AČ. 1/535; 1633 Schloß Branna — Dörfer . . Sasadka, Kalna und Slemen, DD. 71/160; 1790 Gut Czista: Kalna von 170 N. liegt an dem Bache Kalna, Schaller XVI, 122; 1835 Gut Tschista: Kallna (Kalna) — am Kallnaer Bache, ein von NW nach SO auf 1½ St. weit ausgedehntes Dorf von 252 H. mit 1489 E. — es wird in Ober- und Nieder-Kallna eingetheilt, Sommer III, 228.

Jm. Kalná (t. voda) pochází z adj. *kalný* ‘nečistý, trüb, unrein’ a to ze subst. kal.

✓ Kalná Dolení.

Založení přesně není známo. Již starší osada o které poprvé známo, že patřila ke klášteru, který vystaven byl v Klášterské Lhotě (Mönschsdorf) a prý od Žižky později rozbořen. Klášter ten náležel k Opatovickému. Později byla v Držení různých pánů, jejichžto panství bývala tvrz, nyní zbořená Čistá. Farní kostel připomíná se již 1352. Po roce 1364 náležela ves spolu s Čistou jak praveno klášteru opatovickému. Díl její zapsal r. 1436 král Zikmund Kumburskému pánu Hynku Krušinovi z Leichtenburka. Král Ludvík dal je dědičně Vilému z Valdštýna na Štěpanicích (1522), pokud by ji od opata dokoupil, avšak potomci jeho drželi ji i potom zápisně ku Branné. R. 1609 obnovili tento kostel, r. 1723 zase jej opravil Václav hrabě z Morzina jenž držel Kalnou k Čisté a Lomnici se kterýmž panstvím dostala se do rodu kníž. Rohanů, kterému až do let 70 tých nynějšího století patřila.

13*

Historická pečeť obce Dolní Kalná